
Krisztinavárosi Hírek

A KRISZTINAVÁROSI PLÉBÁNIA ÉS A KRISZTINA KÖR BARÁTI TÁRSASÁG LAPJA 79.SZÁM – 2017.JANUÁR

Kedves Testvérem!

A mesék világában gyakran találkozunk több napos lakodalommal. A zsidók egy héten át tartották a lakodalmat és liturgiájukban is ismerték az egész hetes ünnepet (pl. sátoros ünnep). A katolikus Egyház is a két legnagyobb ünnepét – Húsvétot és Karácsonyt – nyolc napig üli. Az első és az utolsó nap ünneplése külön hangsúlyt kap.

Most Karácsony ünnepekörében élünk. Karácsony misztériuma sok mély tanítást tartalmaz. Lehetetlen ezeket egy nap alatt átélni. A nyolcad utolsó napja, Újév, lehetőséget ad arra, hogy a misztériumot teljesebb mértékben kibontsuk.

Jól ismert az angyalok éneke: „*Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön a jóakarátú embereknek!*” (Lk 2,14). Karácsony ünnepén Istent dicsőítjük, Újévkor pedig a békességre gondolunk (1965 óta a béke világnapja). Ez a kettősség megjelenik abban is, hogy első nap a gyermeket, utolsó nap az édesanyát köszöntjük. (Ismerek olyan családot, ahol a születésnapon az édesanyát is köszöntik.) A Karácsony misztériumát bontja ki Szent Ágoston, amikor így elmélkedik: „Isten emberré lett, hogy az ember Istené legyen”. Az ünnep napján hálálkodunk Istennek, hogy Fia emberként megszületett, a nyolcadik napon a tökéletes keresztényt ünnepljük, aki először és legkiválóbban Istené lett – Máriát, Isten Anyját.

Mi is szeretnénk egészen Istené lenni. Ebben természetesen Szűz Anyánk a példaképünk. A II. Vatikáni Zsinat tanítása szerint Ő „*engedelmességével, hitével, reményével és lángoló szeretetével egészen különösen közreműködött az Üdvözítő munkájában...*” (LG. 61). Ha mi is megvalósítjuk életünkben a hit, a remény, szeretet és engedelmesség erényét, akkor Máriához hasonlóan egészen Istené lehetünk.

Testvérem! Abban a reményben, hogy mindezt velem együtt Te is igyekszel megvalósítani, szeretettel köszöntelek. Boldog Új évet kívánok! Rád és családod minden tagjára Isten áldását kérem.

Szeretettel:

plébános

Krisztinás napi krónika

Október 8-án – Istennek hála – hűvös időben, de verőfényes napsütésben gyűlhattünk össze plébániai napunkra. A megjelenőket gondozott kert fogadhatta, ami igazán csoda volt, mivel a megelőző napokon – amikor a rendbe tételezést terveztük – végig esett az eső. A „Rád van szükség!” felkiáltással meghirdetett egész napos programfolyamon – nagy örömünkre – mintegy kétszázötven résztvevő fordult meg. Úgy gondoljuk, a színes eseménypaletta beváltotta a hozzá fűzött reményeinket, minden korosztály megtalálhatta az őt érdeklő témát. Voltak világi és lelki programok, megvolt a helye az ismeretgyűjtésnek (előadások), az elme csiszolásának (vetélkedők, beszélgetési lehetőségek egy-egy témáról), a mozgásnak (torna kicsiknek, nagyoknak), a kézügyesség fejlesztésének (rajzolás, gyertyaöntés, kötélfontás), s nem utolsó sorban a lélek ápolásának, az elcsendesedésnek (a templomban és a nővéreknél). Külön örömet szerzett, hogy a Szociális Missziós Társulat nővérei is szerveztek programokat. Jobban magunkévá kell tennünk, hogy ők is a plébániai közösségünk tagjai!

A megelőző hetekben kissé lelombozódtunk, mivel a sok-sok előkészítő feladat kezdett agyon nyomni bennünket, s a segítők száma nemigen akart szaporodni. Az eseményhez közeledve azonban felgyorsult a segítők jelentkezése. Hálás szívvel köszönjük mindenkinek, aki részt vállalt az előkészítő és a lebonyolító munkában!

Fontosnak tartjuk a találkozást, mint az egymás megismerésének, az egymás felé való megnyílásnak a lehetőségét. Ebből fejlődhetnek ki azok a kapcsolatok, szálak, rendszeres találkozások, a közösségi élmények, amelyek Isten jelenlétében megtartó erőként, erőforrásként szolgálhatnak, kinek-kinek a maga helyén a mindennapokban. Reméljük, hogy a Krisztinás napi együttlét lendületet ad ahhoz, hogy máskor is lelkesen jöjjenek, segítsenek, magukénak érezzék azok, akik ott voltak. Reméljük, hogy mesélnek róla azoknak, akik nem jöttek, hogy egy következő alkalom hirdetése csábítóan hangozzon számukra is.

Kedvcsinálóként a folytatáshoz – ami megerősíti munkánk fontosságát is – hadd idézzük néhány résztvevő gondolatait.

5 éves résztvevő: „A bábszínház volt a legjobb, meg a torna az udvaron!”

7 éves résztvevő: „Az volt a legjobb, hogy ott volt a Boróka, meg hogy lehetett fára mászni! Na meg a spagetti!”

30 éves résztvevő: „A Krisztinás nap egyik legemlékezetesebb pontja az volt számomra, hogy óvodás korú gyermekeim mellett is tudtunk feleséggel felnőtteknek szervezett programon részt venni, míg ők eközben játszhattak, ismerős szülők felügyelete alatt. Minél jobban ismerik egymást a családok (szülő és gyerekek), annál könnyebben szervezhetőek ilyen alkalmak, és lehetünk többen. Az igazán közösségi élmény azonban az ebéd volt, ahol mindenki egy helyen volt. Régi és új arcok, régen látott barátok. Jó volt látni, hogy nagy, remélhetőleg bővülő, aktív közösség tagjai vagyunk.”

43 éves résztvevő: „Nagy örömet jelentett számomra, hogy részt vehettem a krisztinavárosi közösségi napon. Fontosnak tartom a plébánia közösségének erősítését, hogy valódi szeretetközösséget alkothassanak a Plébánia kötelékébe tartozó hívek: az ide templomba, iskolába, cserkészetre járók. Akkor számíthatunk egymásra, ha tudunk egymásról, ismerjük egymás erényeit, gondjait. Örülök a közösség építését célzó minden programnak: a zsinatnak, a vasárnapi 9 órás szentmisét követő agapéknak és a közösségi

napnak. A közösségi napon a legkisebb, 11 éves gyermekemmel vettem részt. A délelőttöt kiszámítható módon meg tudtuk tervezni, hiszen az internet és a hirdetések útján tájékozódhattunk a programokról. A megnyitó imádságot követően a teremtésvédelemről hallhattunk, olvashattunk a plébánia kertjében felállított standnál. Jómagam is sok újdonságot megtudtam a területről, lányommal sok interaktív feladatot oldottunk meg. Őt annyira érdekelte ez a téma, hogy több mint egy órát töltöttünk ennél az állomásnál. Majd kettesben elmentünk a templomba imádkozni szép csendben. Ezt követően a kvízen vettünk részt, majd az ebéd következett. Mindeközben sok kedves testvérrel tudtam elbeszélgetni, akiről sok újdonságot tudtam meg, több közös ismerőst és közös pontot fedeztünk fel. A Jóisten gyönyörű idővel ajándékozott meg minket. Köszönjük szépen a szervezőknek, nagyon jól éreztük magunkat!”

58 éves résztvevő: „Nagyon élveztem a Krisztinás napot, hálás vagyok minden szervezőnek és közre működőnek! Tetszett az Andrásfalvy előadás, a gyertyaöntés, a gyerekek lelkesedése a versenyekért, a közös ima, ebéd. Én közben templomórzést is vállaltam azt az elcsendesedést is nagyon élveztem. Jó volt nézni, hogy a rossz idő ellenére saccolásom szerint kb. 200-an azért voltunk. Szerintem jó ötlet lenne, ha egyet májusban is tartanánk. Szívesen besegítek, ahol tudok.”

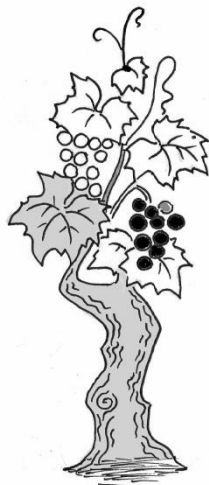
77 és 87 éves részt vevő: „Mi nagyon jól éreztük magunkat nemcsak azért, mert több dologban személyesen érintve voltunk, hanem átéltük azt a csodálatos érzést, hogy itt a legkülönbözőbb korosztályok, a kisbabás szülőktől az idősekig valami nagyon fontos dologban egyetértenek.

Legalábbis arcról, de személyesen is sokan jól ismerik egymást. Bár az élethelyzetünk teljesen más és más, ennek megfelelően más programokon vettünk részt, mégis a közös étkezés mindenkit összehozott, és ez a mintegy 150-200 ember ismerősként üdvözölte egymást. Nagy érték, fejlesszük tovább!”

Az utolsó mondathoz kapcsolódnék: igen, a Közösségépítő csoport ezen dolgozik, hogy megkeressük, s megtaláljuk az utakat, módokat az emberek találkozásához, a közösségi élmény megteremtéséhez. Hihetetlen nagy érték a mai világban, ha ez sikerül! Abban reménykedünk, hogy munkánk gyümölcse beérik. Tudatában vagyunk annak, hogy az éres folyamatát nem szabad sürgetéssel kierőszakolni, de szelíd biztatással, gyengéd gondozással lehet gyorsítani. Erre biztatjuk testvéreinket: érzünk együtt, azaz vegyünk részt a meghirdetett programokon, keressük a segítség lehetőségét, vállaljunk felelősséget egymásért! Az igazi közösségben a közösség tagjai – rendszeresen találkozással egymással – elmélyítik kapcsolataikat, életük összekapcsolódik, és segítik egymás szellemi és lelki, hitbéli növekedését.

A Közösségépítő csoportnak van egy jelképe (lógója). Azért választottuk, mert úgy érezzük, jól kifejezi:

- öreg tőkével, hogy egy töről származunk,
- különbözőre színezett leveleivel, s szőlőfürtjeivel, hogy nem vagyunk egyformák, s érettségi szintünk is más,

- a szőlőfürt formájával, hogy közösségben vagyunk teljesek, "ízesek",
- a tetején az Ég felé nyúló hajtásaival, hogy közös célunk van, amiben megújulni mindig van remény.

S ez a Remény éltet, mozgat bennünket, hogy igaz Hittel megvalósítható közösségi keretekben az igaz Szeretet, hiszen az egyén a Lélek segítségével közösségben tudja felismerni az idők jeleit. (lásd: Ferenc pápa: Evangelii Gaudium 14.)

A Közösségépítő csoport (Arató Domonkos, dr. Beöthy Cecília, Horváth Adrián, Réder Kristóf) nevében a krónikás:

dr. Csermák Judit

Zarándoklatunk

Plébániánk közösségének nagyon várt, mély lelki élményt adó eseménye, az évszak programjainak kimagasló fénypontja. Így készültünk az idén is utunkra, melynek célját a budai egyházkerületek által különösen tisztelt Szt. Gellért vértanúhalálának 960.évfordulója határozta meg. Mihály atya csodálatosan szervezte – mint mindig

Szeptember 24-én szombaton, az emléknapon, egy szép kora őszi reggelen a Szűzanya áldását kérve indultunk a kb. 145 km-re fekvő Bakonybélre. Lelki felkészülésünkhöz kiváló volt Sárközy Gyuri a szent életútját, küldetését, karizmatikus személyét, Isten és ember iránti hűségét bemutató előadása, a szép Szt. Gellért antifóna és zsolozsma, melyet énekelhettünk.

A rendkívüli tájban gyönyörködve hamar megérkeztünk a barokk stílusú bencés monostorhoz, melyet Szt. István alapított a szerzetesek számára Szt. Mauriciusról (Móric) elnevezve. Ezt a szentet és vértanútársait különösen tisztelte a király. Ők Maximianus és Diocletianus seregében harcoltak, de a keresztényüldözést megtagadták. Hitünk mártírjai lettek, emléknapjuk szeptember 22.

Bakonybél szerzetesközösségét az ősi benedeki gondolat, regula megélése jellemzi: a szent liturgiát megtartják, olvasnak, medítnak, imádkoznak és dolgoznak. Olyan lenyűgöző teljesítménnyel, csodás remekekkel, hogy érezzük: Isten különleges kegyelmében élnek. Gyönyörű arborétum kertjükben hasznos gyógynövények teremnek. A vetéstől a feldolgozásig minden kezük munkája. Ajándékboltjukban nem tudunk betelni a látnivalókkal: gyógyteák és keverékek, különleges lekvárok, szörpök, gyógyfűves likőrök, krémek, gyógyhatású készítmények. Ötvösműhelyükben művészi érme, kereszt, kispasztikák, domborművek készülnek, mindezt látjuk a polcokon esztétikusan elrendezve képek, képeslapok között

Mihály atya szentmiséje után itt várt minket a bőséges, finom ebéd is, hangulatos, kedves vendéglőben, Miután a kávé vagy bort is elfogyasztottuk, erőt gyűjtve, indultunk a Szentkút-kápolnához. Festői helyen, csodás kis tó partján áll, mögötte színes bokrokkal, fákkal borított domboldal kedves Lourdes-i barlanggal. Felkapaszkodtunk egy fohászra, imára a Szűzanyához. Ezen a helyen élt 7 évig Szt. Gellért remeteként

Utunk tovább Zirc felé gyönyörű völgyben vezetett a Bakony belsejében (Bakonybél!) 500-700m magasan, a zöld minden árnyalatában pompázó lombos fákkal, (nem fenyőkkel) borított hegyoldalak között: Kőrishegy, Kékhegy, Gáthegey, Köveshegy stb. Ez a látvány a ragyogó napsütésben felejthetetlen élmény.

Hamarosan már messziről megláttuk Magyarország egyik legszebb barokk remekét, a zirci Nagyboldogasszonyról elnevezett cisztercita templomot. 1982-ben,

alapításának 800. évében basilica minor rangot kapott. Lenyűgöző szépségű freskói és szobrai között 2 Maulberts képpel találkoztunk. A templomnak két orgonája van, egy szentélyi a szerzetesek imáihoz és egy a liturgiához.

A híres könyvtár folyosóján vitrinekben képeket, könyveket láttunk a cisztercita szerzetesek életéről. Itt láthattunk egy régvolt napirendet is, mely szigorú, munkás életüket szabályozta, egyezően a benedeki regulával. A 60 ezer kötetes könyvtárban egy egész napot is szívesen eltöltöttünk volna... Elbűvölten néztük a magas terem plafonjáig érő polcokon a példás rendben sorakozó könyvritkaságokat, a vitrinekben a kézírásokat, ősnymtatványokat, XV. századi kölni, nürnbergi latin nyelvű könyveket, Thuróczy János Magyar Krónikáját 1488-ból, teológiai gyöngyszemeket, bibliákat, Luther, Kempis munkáinak igen jó állapotú példányát az első kiadásokból stb. Elvárásoltan forgattuk a két nagy glóbuszt, a föld- és éggömböt a XVII. századból, egy amszterdami térképkiadó munkáját. Nehéz volt minket kizavarni az induláshoz. Sajnos a híres arborétumra nem maradt idő

Sok élménnyel gazdagodva, boldogan kissé elfáradva érkezünk templomunkhoz. Betérve imával, énekkel köszöntük meg a Szűzanya oltalmát Mihály atyának hálával tartozunk a szervezésért, vezetésért, a lelki élményért. Köszönjük!

Őrizzük meg, emlékezve utunkra a Szt. Gellért antifóna sorait!

" Nemzedékről nemzedékre irgalmasságot cselekszik az Úr,
kivezette Ábrahámot a káldeusok városából.

A föld távoli határaiból elhívta Szent Gellértet,
hogy zarándok legyen földünkön ,s jövevény

Mert igaz hazája neki az Ég.

A szentek társa, Isten háza népe Ő

Isten onnan adta pártfogóul

közbenjáróul méltatta Őt nekünk.

az üdvözültekért és minden hívekért

most és mindörökké "

Ámen

Polgár Ildikó

Karitás hírek

A mögöttünk lévő egyházi évet a karitás évének is mondhatjuk, nemcsak azért, mert a Katolikus Karitás kettős évfordulót ünnepelt, hanem azért is, mert a legfontosabb egyházi események – közvetlenül vagy közvetve – az Egyház karitatív tevékenységéhez is kapcsolódtak.

Az év legfontosabb eseménye a november 20-án, Krisztus Király vasárnapján lezárult Irgalmasság rendkívüli jubileuma volt, melyet Ferenc pápa a II. vatikáni zsinat befejezésének 50. évfordulóján, 2015. december 8-án nyitott meg. A Szentatya arra kért bennünket, hogy a Szentévben a mindennapokban éljük meg az irgalmasságot, testileg és lelkileg segítsük felebarátunkat, ébresszük fel lelkiismeretünket és vegyük észre mások nyomorúságát.

Az irgalmasság testi és lelki cselekedetei gyakorlásának egyik színtere kiemelten a karitás munka.

Nemcsak a Magyar Katolikus Egyházat, hanem az egész országot érintette, hogy a Kormány – a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és Szombathely Megyei Jogú Város

kezdeményezésére – a 2016. évet Szent Márton emlékévvé nyilvánította Tours-i Szent Márton püspök tiszteletére, születésének 1700. évfordulója alkalmából.

A jubileumi év meghirdetett célja az volt, hogy megismertesse az emberekkel az első nem vértanú szent életét, lelkületét. Az emlékév mottója, a „Felemelő szeretet!” Szent Márton karitatív munkáját fejezi ki és egyben az irgalmasság szentévére is utal. Az emlékév programja keretében a Szombathelyi Egyházmegye különböző kiállításokat, előadásokat, zárandoktat, sétautat, találkozót szervezett, Pannonhalmán Szent Márton-olimpiát, konferenciát, koncertet rendeztek és megújult több Szent Márton tiszteletére épült templom is.

A jubileumi év egyik záró eseményeként a Parlamentben a Magyar Püspöki Konferencia és a Kormány november 10-én ünnepi konferenciát tartott, melyen Erdő Péter bíboros és több Szent Márton életével, tevékenységével foglalkozó szakember tartott előadást, november 11-én, Szent Márton emlékünnepén pedig Kismartonban és Pannonhalmán ünnepi szentmise zárta be a jubileumi évet.

Néhány mondatban mi is emlékezzünk meg Szent Mártonról: Szent Márton a Római Birodalom területén, Savariában (a mai Szombathelyen) született 316-ban, Észak-Itáliában ismerkedett meg a kereszténységgel, 371-ben – tiltakozása ellenére – választották meg Tours püspökévé és hivatalát 81 éves koráig gyakorolva halt meg Candes-ban. Hittérítő tevékenysége mellett sokat tett a szegényekért és a betegekért, egyszerű életével, tetteivel, alázatos magatartásával mindannyiunk számára, elsősorban éppen a karitás munkát végzők számára szolgálhat példaképül.

A karitás országos egyházi szervezete, a Katolikus Karitás 2016-ban kettős évfordulót ünnepelt, egyrészt magyarországi megalakulásának 85., másrészt újjáalakulásának 25. éves jubileumát. Az évfordulók tiszteletére az Irgalmasság Szentévéhez kapcsolódva a Katolikus Karitás is jubileumi évet hirdetett.

85 évvel ezelőtt, 1931-ben nevezte ki Serédi Jusztinián bíboros, hercegprímás Mihalovics Zsigmondot a karitás érseki megbízottjává és ugyanebben az évben a püspöki kar megalapította az egyház hivatalos segélyszervezetét is. A szervezetet a szocialista államhatalom 1948-ban megszüntette, és csak a rendszerváltozás után, 1991-ben alapította meg újra a karitás hivatalos központját a Magyar Katolikus Püspöki Kar. Az országos hálózattá bővült szervezet 25 éve segíti a rászorulókat először Magyar Karitás, majd 2001 óta Katolikus Karitás – Caritas Hungarica néven. Az újjáalakulással egyidejűleg a magyar szervezet tagja lett a nemzetközi karitás hálózatnak, a Caritas Internationalisnak is, amely lehetővé teszi azt, hogy a segélyszervezet a határon túli magyarok megsegítésére segélyprogramokat indíthasson és külföldi országoknak is segítséget nyújthasson a humanitárius válságok kezelésében.

A jubileumi év során a Katolikus Karitás számos rendezvényt szervezett, melyek elsősorban azt a célt szolgálták, hogy minél többen megismerjék a karitás tevékenységét. Több egyházmegyében karitás találkozót tartottak Veszprémben, a Szaléziánumban és Kalocsán, az Érseki palotában karitás kiállítást tekinthettek meg az érdeklődők, a Szent Jobb körmenetre jubileumi zárandoklat indult és a Katolikus Társadalmi Napok keretében is bemutatkozott a karitás.

Október 8-án Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök, a karitás elnöke és Écsy Gábor karitás igazgató Caritas Hungarica Díjban részesített 53 önkéntes karitás munkatársat, akik hosszú idő óta segítik rászoruló testvéreiket.

A jubileumi év a karitászdélöntőjének, Szent Erzsébetnek ünnepe, november 19-én a Szent István bazilikában lelki nappal és szentmisével ért véget. A találkozón ezernél több önkéntes munkatárs vett részt, köztük a mi plébániái csoportunk több tagja is.

A Plébániánkon közel 20 éve működő karitászdélöntő csoport munkájáról a Krisztinavárosi Hírekben időről-időre tájékoztatást adunk. Legutóbb az áprilisi számban ismertette részletesen Horváth Orsolya tagunk a csoport tevékenységét, ezért itt most csak a legfontosabbakat emelem ki. A Karitászdélöntő szervezi a nyugdíjas délutánokat, farsangot, filmvetítéseket; csoportunk egyik tagja a nyugdíjas séták szervezője. Húsvétkor és Karácsonykor csomagot állítunk össze a hívek adományáiból, amelyeket a Szent Gellért Gimnázium tanulói és a cserkészek segítségével osztunk szét. Évente kétszer ruhagyűjtési akciót szervezünk; csoportunk néhány tagja juttatja el a legszegényebbeknek a Farkas Edith Szeretetotthontól kapott meleg ételt. A Karitászdélöntő tartja a kapcsolatot a családsegítő szolgálattal; az önkormányzattól nyert pályázatokon gyógyszer-támogatásban részesítjük a rászorultakat. Már több éve advent első vasárnapján rendezük meg a testvérek által adott apró ajándékok és a karitászdélöntők által készített adventi koszorúk jótékonyági vásárát, amely a segítségnyújtás mellett plébániái közösségünk építését is szolgálja. Nem feledkezhetünk el az egyik legfontosabb és talán a legnehezebb feladatunk megemlékezéséről sem: az idős és beteg testvéreink látogatásáról.

Köszönjük mindazoknak, aki munkájukkal, imájukkal, anyagi hozzájárulásukkal, adományukkal segítették feladataink teljesítését, és továbbra is szeretettel várjuk csoportunkba azokat a kedves testvéreket, akik szívesen vennének részt személyesen a munkánkban vagy imájukkal szeretnék a karitászdélöntőt támogatni.

Boros Márta

„A jó hír az, hogy az ajtó zárva marad...”

...egyelőre legalábbis. Továbbra sem lehet kinyitni, s bejönni rajta a templomba. Sőt, belülről nézve már az ajtó sem látszik: mintha végleg eltűnt volna. De talán nem is hiányzik igazán, hisz e lezárt bejáratnak köszönhetően jöhetett létre tavaly az Irgalmasság Kápolnája. Egy csendes, meghitt, télen is meleg(!) kicsiny helyiség ahol kicsit rendezhetjük a gondolatainkat, lelkiismeret-vizsgálatot tarthatunk és tervezhetünk. Imádkozhatunk.

A kis kápolna eredetileg csak egy évre alakult volna: az irgalmasság szent évének lezártával – az ajtó megnyitásával – kápolnából ismét templomunk egyik bejárata lenne. Most a megnyitás időleges elhalasztásának örülhetünk, s immáron csak rajtunk múlik: kihasználjuk-e továbbra is a lehetőséget a csendes elvonulásra.

Régi közhely, hogy az időszakosan reflektorfénybe kerülő „akciók” elmúltával nem a hétköznapokba kellene visszazúpnodni, hanem épp ellenkezőleg: a hétköznapokba kellene átemelni a kiemelt időszak kegyelmeit, feladatait, eredményeit.

Most adva van a lehetőség, hogy a rendkívüli szentév elmúltával is a kápolna falán lógó képek előtt, a töviskoszorús Krisztus jelenlétében akár hetente vagy naponta tudjuk átismételni az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit: tudjunk magunkba nézni. Vajon

adtam ételt az éhezőknek, italt a szomjazóknak? (...hoztam adományt a tartós élelmiszer gyűjtésekor?) Ruháztam a szegényeket? (...a karitászos ruhagyűjtéseket lovtalanítási vagy inkább – jó ruháimról való – lemondási lehetőségnek látom és használom?) Adtam utasoknak szállást? (...befogadtam a kellemetlen és fárasztó vidéki rokonokat?) Látogattam a beteget, a rabokat? (...idős szüleimet, rászoruló szomszédaimat?) Eltemettem halottjaimat? (Szerencsére legalább erre nyugodt szívvel mondhatunk mindannyian szomorú „igen”-t.)

A rendkívüli szentév során a kápolna egyre növekvő látogatottságnak örvendett. Szépen gyűltek az irgalmasságainkat jelképező „szőlőszemek” – bár a lelkes „önsegélyező rászoruló” itt is kitétek magukért, amikor perselynek nézve a dobozt magukkal vitték azt. Othagyták viszont a fénymásolt lapokat, melyek az elmélkedést/elmélyülést, ráhangolódást vagy éppen az ismeret-bővítést segítették/segítik. Így szépen fogytak a „Misericordiae Vultus – Az irgalmasság arca” kezdetű pápai homília folytatásainak lapjai csakúgy, mint az egyéb hasznos írások. Lehetőségünk volt és maradt az irgalmasság egyesek szerint meghaladott fogalmát átértékelni és cselekedeteit hétköznapjainkba beemelni vagy ott megerősíteni.

A lelki cselekedetek elsőre könnyebbnek látszanak. Hisz ki ne szeretné a hibázókat leteremteni, az ostobákat kioktatni, a tötymörgőket irányba állítani? Persze az irgalmasság lelki cselekedetei nem pontosan ezek, de így is felfoghatók. Kell tehát némi alázat is, hogy megfelelően – mértékkel – tudjuk a bűnösöket meginteni, a tudatlanokat tanítani és a kételkedőknek jó tanácsot adni. A szomorúakat vigasztalni. Nem kis önuralom kell ahhoz, hogy tudjuk a bántalmakat békével tűrni és az ellenünk vétőknek szívből megbocsátani. Élőkért és holtakért imádkozni – nem csak halottak napján vagy a szentmisében közösen.

Egy évvel ezelőtt azt írtam, hogy „Használjuk ki ezt lehetőséget, hogy a Szentatya megnyitotta az irgalmasság kapuját. A pápa biztat is: „...maga ez a rendkívüli szentév is kegyelmi ajándék. Aki belép azon a kapun, felfedezi az Atya irgalmasságának mélységét, aki mindenkit elfogad és mindenki elé személyesen megy. Ő az, aki keres minket! Ő az, aki élénk jön! Ez az év arra szolgál, hogy növekedjen meggyőződésünk az ő irgalmasságában. Mennyire megsértjük Istent és az ő irgalmát, amikor elsőként azt állítjuk, hogy bűneinket megbünteti az ő ítélete, ahelyett, hogy elébe tennénk: bűneinket megbocsátja az ő irgalma. Igen, így van! Az irgalmat az ítélet elé kell helyeznünk, és Isten ítéletét minden esetben irgalmassága fényében kell néznünk”

Vége lett tehát az irgalmasság évének: rácsodálkozhattunk a látszólagos paradoxonra, hogy az Isten igazságos és irgalmas. Sőt első sorban irgalmas. Magunkat figyelve-alakítva a hétköznapok apró gesztusaiban gyakorolhattuk az irgalmasság cselekedeteit. Ez remélhetőleg visszahatott környezetünkre-családunkra, s az irgalom – általunk is történő – kiterjedésével a most búcsúzó év lehetett az az év, melyre a béke, a harmónia és a nyugalom volt jellemző...

Ha esetleg mégsem így sikerült... egy darabig még itt a lehetőség: az Irgalmasság Kápolnája megmarad és mindenki előtt nyitva áll. Ha nem használjuk: megszűnik. Felkészülhetünk benne és általa. Hisz ne feledjük: ha a környező világra a béke, harmónia és nyugalom nem is lehet maradéktalanul jellemző, belőlünk azért áradhat. Ehhez segít a kápolna, és ezt reméli szeretettel,

Áldott, Békés Karácsonyt kívánva:

Tibély András

Házás Hétvége lesz Leányfalun,
a Szent Gellért LelkiGYakorlatos Házban, 2017. febr. 10-12 között
elsősorban a Bel-budai régióban élő házaspárok részére.

Szeretettel hívunk erre olyan házaspárokat, akik

- már nem egészen friss házások (legalább 5 éve együtt élnek),
- keresztény szemlélettel mélyíteni szeretnék a kapcsolatukat,
- egyháziilag rendezett házasságban élnek.

Jelentkezni olyan házaspároknál, vagy papoknál lehet, akik már voltak ilyen hétvégén. Ők bővebb felvilágosítást is szívesen adnak.

Plébániánk területén ilyen személyek például a következők:

- Forián Szabó Péter és Gabi; - Horsi Dezső és Saci
- Jeszenkovits Ádám és Anna - Sáralfalvi György és Erzsí
- Selmeczi-Kovács Zsolt és Maja;
- Villi Rudi és Noémi; - Vigassy Mihály atya.

További információkat ld. még: [http:// hazas7vege.hu](http://hazas7vege.hu)

Rejtvény

Az alábbi három sorban a betűket helyes sorrendben összeolvasva olyan szentek neveit kapjuk, akikre januárban emlékezünk:

1. ZLYANGTEZUVSNA
2. ERETNCFSSZZNEIZÉAL
3. OCSOJNSOZENBTSÁ

Zsuppányi Maja

A hangosításról

A tavaszi lapszámban írtam a templomi felolvasásról, most pedig ígéretem szerint a vele szorosan összefüggő templom hangosítás témaköréből néhány probléma megoldási javaslatomat osztom meg a tisztelt Olvasókkal. A tavaly lezárult plébániai zsinatolás összegzésekor a mielőbb megvalósítandó feladatok közt szerepelt:

„152. Meg kell oldani a visszhangmentes, tiszta, kellően erős hangú hangosítást a templomban...”

A visszhangosság érzetének kialakulásáért első sorban a templom nagy belső terének sima felületű párhuzamos oldalfalai, a plafon és a szentély ívelt felülete valamint a kupola, mint hang visszaverő felületek a felelősek. A „mentesítést” hangelnyelő

burkolatokkal, gazdagon redőzött függönyökkel lehetne kezdeni, de lássuk be, erre nincs sok lehetőség. Együtt kell tehát élnünk ezzel a helyzettel, úgy kell megválasztanunk a beszéd, a felolvasás tempóját, hogy a visszaverődött hangok mellett is érthető maradjon. A nem megfelelő hangosítás ezen a helyzeten pedig csak ronthat.

Fontos tehát, hogy a meglévő – és a később beszerzésre kerülő – hangosító rendszertől azt várjuk el, amire képes. Pl. a hangerősítő – ahogy a nevében is van – a hangot erősíti. Ne várjuk tőle, hogy az esetleg érthetetlenül mondott szöveget érthetővé tegye, vagy helyettünk mondja el a szöveget, mert erre nem alkalmas. Alkalmas viszont arra, hogy a beszélő hangját beállítástól függően valahányszorosára felerősítse, így nem kell a beszélőnek kiabálnia. Ennek feltétele, hogy a beszélő egy küszöb értéknél hangosabban beszéljen, amihez képest az erősítő erősíteni fog. Ha ennél halkabban „intonál” az gyakorlatilag a nullával egyenértékű. (Innen nem nehéz belátni, hogy a nullának akárhányszorososa is csak nulla marad és ez nem az erősítő hiányossága.)

Az erősítő nem tesz különbséget hasznos és haszontalan hang között. Ezért nem mindegy, mit „küldünk” a bemenetére. Tartózkodni kell a fölösleges hanghatásoktól, mint például a mikrofonállvány felolvasó könyvvel való kocogtatása. Az olvasó – nagy izgalomban – észre sem veszi olyan halk, de hallgatói oldalon puskalövésnyi hanghatást eredményez. Ugyanígy az apró kis szusszanás felerősítve orkán erejű szélvész hatását kelti és ezt nem kellemes hallgatni. Ezért a mikrofont úgy kell elhelyezni, hogy a beszélő szájától legalább egy arasznyira (min. 20cm-re) legyen. Így az állvány is messzebb kerül a könyvtől és a kellemetlen puffogó hangok is könnyebben elkerülhetik a mikrofont. Ilyen beállításnál a felolvasónak lehetősége van kitekinteni a könyvből a hallgatóság felé. Balra-jobbra vagy föl-le elmozdíthatja a fejét 5-10 fokkal, anélkül, hogy jelentősen csökkenne a hangereje a közepén álláshoz képest. (Az már nem fér bele, hogy beszéd közben elforduljon és megnézze, hogy ki jött be a sekrestye felőli bejáratnál, vagy van-e valaki a tabernákulum sarkánál.)

A legmondosabb mikrofon beállításnál is előfordulhat, hogy halk a beszélő hangja. Ezen a hangerő szabályzó utána állításával segíthetünk, nem a mikrofon közelebb rakásával. (A hangerő beállítását bizonyos korlátok között végezhetjük a nem kívánt torzítások és gerjedések elkerülése érdekében.)

Krisztus Urunk példáját követve növekedünk bölcsességben, korban és kedvességben, de leginkább korban. Egy bizonyos életállapotban azt figyelhetjük meg, hogy „az újságokat egyre kisebb betűvel nyomtatják”. Igen, ez az, amit a szakirodalom presbyopia-nak, népiesen öreglátásnak nevez. Ezen egy darabig kezünk előre nyújtásával, később egy olvasó szemüveg alkalmazásával segítünk. Az évek előre haladtával valami hasonló történik a hallásunkkal is. Ha ilyet tapasztalunk, akkor először (– nyújtunk előre kezünket –) keressünk ülőhelyet ott, ahol jobban lehet hallani pl. valamelyik hangoszlop közelében. Amikor már ez sem elég, akkor jöhet (– mint egy szemüveg –) a segédeszköz, a hallókészülék.

Végezetül ha adott a jó felolvasó, akkor a magunk részéről annyit tehetünk, hogy minél többen eljövünk, sűrűn megtöltjük a padosorokat, mintegy befogadó – és jó hangelnyelő – közegként a hanghullámoknak esélyt sem hagyva a visszaverődésre. Mindannyiunk öröme és Isten nagyobb dicsőségére!

Nyíri-Szabó Attila

Plébániai zárandoklat Re-be 2017 októberében

2016. december 15-ig kellett jelentkezni a meghirdetett autóbuzsos zárandoklatunkra Re-be. A költségeket úgy kalkuláltuk, hogy legalább 30 fő fog jelentkezni. Ehhez képest dec. 15-ig mindössze 20 fő jelentkezett, közülük néhányan más plébániához tartoznak. Ilyen kis létszám esetén nem gazdaságos a tervezett 45 személyes autóbusz.

Ebből az következik, hogy másfajta utazási lehetőséget kell kitalálni. (pl. egyénileg, személygépkocsikkal, vagy egyéb.) Ez olcsóbb is, nem is tart 20 óráig az út, viszont a résztvevők közül kell találni több olyan vállalkozó kedvű embert, aki vállalja az autójának vezetését a 2 x 1.300 km úton. Ezen még gondolkodunk, de magát a zárandoklatot nem szeretnénk teljes mértékben elszalasztani. A szállást mindenestre lefoglaljuk.

Mindenképpen olyan megoldást kell találnunk, ami a meghirdetett költségkeretekbe még belefér. Ha ez mégsem sikerül, akkor az eddig jelentkezett embereket összehívjuk, és közösen döntenénk a további szervezésről.

Kérjük a jelentkezők türelmét.

Köszönettel: Forián-Szabó Péter

Nyugdíjas séta

Szeptemberben a Gödöllői Királyi Kastélyba látogattunk. Grassalkovich I. Antal a vagyoni nélküli nemesi család gyermekéből emelkedett a legmagasabb méltóságokig. Politikus volt és mecénás, az uralkodójához végig lojális, mélyen hívő ember, férj és családapa. Templomépítőnek is nevezték. Birtokain építtetett és felújított 33 templomot. A gödöllői kastélyt 1730-as években kezdték építeni. A komoly anyagi befektetést igénylő kastély felépítésére kevesen vállalkozhattak. Számos későbbi magyar kastély előképének tekintették. A Budai Királyi Palota újjáépítésével egy időben a munkálatok irányítója Grassalkovich gróf volt. Saját otthonát is ennek képére formálta. 1749-ben már átépítették, ekkor alakították ki a kastélytemplomot, amely hazánk egyik legszebb barokk temploma. Mária Terézia 1751-es látogatásakor minden szempontból megfelelt az uralkodói igényeknek. A kastély a kiegyezéskor 1867-ben a koronájának állományába került. I. Ferenc József és Sissi szívesen tartózkodott Gödöllőn. Sissi évente több hónapot is itt töltött gyermekeivel. A kastély termein kedves vezetésben részesültünk. Láthattuk Ferencz József és Sissi szobáit, szalon-jait, ebédlőjét. Korabeli bútorokkal és tárgyakkal érzékeltették a helyiségek használatát. Az egész látogatást Sissi légköre lengte be. Az első világháborút követően Horthy Miklós rezidenciája lett. Sajnos a II. világháború után szovjet laktanya, majd 1958-tól szociális otthonnak és szükséglakásoknak adott helyet a kastély. Csak 1986-tól kezdődött meg a felújítása, a kastélymúzeum 1996-ban került megnyitásra. A kastély kertje külön látogatást érdemelne, talán jövőre oda is eljutunk.

Októberben a Magyar Tudományos Akadémia könyvtárát látogattuk meg. A földszinti Vasarely teremben először általános ismertetést kaptunk a könyvtár történetéről. Az MTA 1825 novemberében történt megalapítása után 1826 márciusában gróf Teleki József az Akadémia első elnöke felajánlotta 30 000 kötetes könyvtárát az Akadémia részére. Elhelyezésére a család Szervita téri palotája szolgált, majd a mai Petőfi Sándor

utca 2. szám alatt helyezték el. 1844-es megnyitásakor írta Vörösmarty a Gondolatok a könyvtárban c. művét. Hunfalvy Pál lett az első kinevezett vezető 1850-ben. 1865-ben felépült az Akadémia palotája, amelynek földszintjén kapott helyet a könyvtár. A kéziratár akkor lett önálló gyűjtemény Rómer Flóris vezetésével. Ekkor jött létre a könyvtári bizottság Toldy Ferenc elnökletével. Tagjai között volt Arany János is. A könyvtár gyűjtő-köre tudós külföldi egyesületek, intézmények kiadványaira és a magyar köteles példány szolgálatára épült. Az I. világháború utáni visszafogott évek után 1929-ben a 17 000 kötetes Vigyázó Ferenc hagyaték próbálta megőrizni a könyvtár színvonalát. Az 1949. évi átszervezés után a könyvtár fő funkciója az akadémiai kutatások könyvtári hátterének a biztosítása lett. 1951-ben létesült a nemzetközi hírű külön gyűjtemény a Keleti Gyűjtemény. 1981-ben kezdődött el a számítógépes témamegfigyelés. 1988-ban az akadémiai bérház átépítésével nyílt meg a könyvtár új épülete az Arany János utcában. Külön-gyűjteményei az Akadémia palotában maradtak. 2013-ban megváltozott a könyvtár neve: MTA Könyvtár és Információs Központ. 2,3 milliónál is több könyvtári egységet tartalmazó állománya 69 ország 723 intézményével tartott kapcsolaton alapul. Mint országos szakkönyvtár, gyűjti az ókortudomány, a klasszika filológia, a világirodalom története, a nyelvtudomány és az orientológia szakirodalmát. Digitális gyűjteményében nagy tudósaink, költőink kéziratait, leveleit teszik közzé magas igénnyel kommentálva. A digitális könyvtárban érhető el több 10 000 igényes, nemzetközi szakfolyóirat lektorált cikkei. A repozitórium 2010-től teljes, a hazai tudományos publikációk szabad hozzáférésű helye. A kéziratár külön gyűjteménye tartalmazza az egyetlen ma hitelesnek ismert Corvinát, kódexeket, magyar nyelvemlék kódexeket. Kéziratai között Bolyai János, Kazinczy, Arany János, Batsányi, Berzsenyi, Csokonai, Vörösmarty, Madách, Ady, Kosztolányi, Szabó Lőrinc, Babits, Móricz, Tóth Árpád, Pilinszky, Szekfű Gyula írásos hagyatékai, levelei, valamint legújabbán Radnóti Miklós és az Illyés archívum teljes anyaga. Ezek mind elérhetők a világhálón. A régi és ritka művek külön gyűjteménye az 1501 előtt megvalósított ősnymtatványokat és az 1711 előtti régi könyveket tartalmazza. Jelenleg több mint 6600 példány. De közel tizennyolcezer kötetet számlálnak a különös gondot igénylő muzeális könyvek. Mi a Keleti Gyűjteményt látogattunk meg. Állománya mintegy negyedmillió kötet, 1200 folyóiratcím és 15 000 kézirat alkotja. Ritkaságai a török ősnymtatványok, arab írásos könyvek korai korszakának számos dokumentuma, valamint az európai utazási irodalom ritka példányai. Legrégibbi kézirat a Mishnah, a Codex Kaufmann a II. századból, a 14. századi Katalóniából származó Haggáda, amelyet a világirodalom legszebb héber könyvének tartanak, perzsa kéziratok, egy mese-gyűjtemény 1451-ből, valamint a magyar történelem egyik írásos műve 1542-ből, a szerző kézírásában egyetlen példányban fennmaradt mű, valamint Körösi Csoma Sándor, a tibetisztika alapítójának hagyatéka (az Unesco Világemlékezet listájára felvett Körösi Csoma archívum, Körösi Csoma Sándor tibeti nyelvű könyvtára kéziratokat és fanyomatokat tartalmazó gyűjtemény, az ún. Alexandra könyv, levelezése, művei, dolgozatai). Az európai iszlám kutatás legnagyobb alakja Goldziher Ignác 13 000 levele, Stein Aurél gyűjteménye. Mindezekből összeállítást láthattunk, cérnakesztyűben kerültek bemutatásra. A mikrofilmek külön gyűjtemény állománya több mint 30 000 műből áll. A teljes katalógus már online kereshető. A könyvtár központi olvasótermében lehet olvasni a felvételeket. A könyvtár nyilvános, érvényes látogatójeggyel minden 18 évet betöltött egyén látogathatja. A külön gyűjtemények általában nem kölcsönözhetők, csak helyben olvasásra van lehetőség.

Novemberben a „Budapest legszerethetőbb kis múzeumába”, a Nefelejcs utcai Róth Miksa emlékházba látogattunk. Itt két épület áll, az első a Róth család háza, a második az üvegfestő és mozaik műhely. Szerencsére a Róth féle lakóház szinte változatlanul élte át az elmúlt évszázadot, ma is úgy néz ki, ahogy 1912-ben Róth Miksa berendezte. Ugyanazok a bútorok, szőnyegek, képek a falon, műtárgyak, vitrinek. Nincsenek kordonok, szabadon sétálhattunk a szobákban. A barátságos lakásmúzeumban Bors Zsuzsa tanárnő kedves vezetésével kaptunk tájékoztatást Róth Miksa munkásságáról. Édesapja is üveges volt, de iparos szinten. Miksa művészetére nagy hatással volt külföldi tanulmányútja. Érdekes, hogy 2 évig utazott Francia-, Németországban, Belgiumban, Angliában, de csupán a múzeumokat, katedrálisokat látogatta. Autodidakta módon jegyzeteket készített a látottakról. A középkori technikával festett üveglapokból ólomsínek alkalmazásával összerakott üveglakokat tanulmányozta. Az üveg színességét az üvegmasszához adott fémszarmazékok idézik elő. Ólmozott üveglakoknak nevezik munkáit az ólomsínek alkalmazása miatt. 1880-ban New Yorkban Tiffany üvegfestő új gyártási folyamatot szabadalmaztatott. Többféle üvegmassza összekeverésével csodás ragyogású üveg született, az opalescens üveg, mely az 1900-as párizsi világkiállításon szerzett nemzetközi hírnevet. Az üvegszeleket ólomsín helyett vékony rézszalaggal vonta be és az illeszkedési pontoknál összeforrasztotta. Így lágyabb íveket tudott készíteni. Ezt a technikát Róth Miksa alkalmazta Európában elsőként. Róth Miksa csaknem fél évszázadon keresztül dolgozott üvegfestőként. Steindl Imrétől tanult művészettörténetet beszélgetéseik során. Együtt készítették a máriafalusi templom ablakainak restaurálását. Alkotásai: a Parlament, a Zeneakadémia, a Nemzeti Bank, a szabadkai és marosvásárhelyi Városháza ill. Kultúrpalota, a lipótmezei kápolna, számos budapesti templom Nagy Sándorral közösen készített üveglakja. Világhírnevének megfelelően Mexikóba a Gran Teatro Nacionalba rendelték tőle egy 160 négyzetméteres festett üvegpupolát. A milleniumi kiállításon a királyi pihenőszobába készített üvegfestményeket, Ferenc József arany érdemkeresztel tüntette ki. Hágában a királyi palotába, Oslóba, Milanóba is tőle rendelték üveglakokat. De nem csak üvegfestményiről, hanem mozaikjairól is híres: Kossuth és Deák mauzóleuma, a pesti Szervita téren az egykori Török-Bankház homlokzatát díszítő Patrona Hungariae, a budai vár Szent Jobb kápolnájába készített Szent István mozaikja, melyet Balatonalmádiába száműztek. A mozaiktechnika megújításáért kétszer is kitüntette az olasz király. Róth Miksa mozaikjai nem a helyszínen készültek, mint korábban a bizánci falmozaikok, hanem műtermében ideális körülmények között tanult, szakképzett 20-30 fős csapattal rakatta ki. Vásznonra ragasztották, majd a helyszínen ültették át friss habarcsba. Miután megkötött, a vásznat eltávolították. Ezzel a technikával az épület elkészülte előtt már elkészíthették a mozaik részt. Magán megrendeléseket is teljesített: a gazdag polgárok gazdagságuk fitogtatására sorra rendelték tőle. Működése a historizmus és a szecesszió korszakára esett. 1897-es év nagy változást hozott életében. Stílust, műfajt és vallást váltott, feleségül vette Walla Jozefát és kikeresztelkedett. Mit láthattunk a kiállításon a művekből? Alpár Ignác pasaréti villájába készült térelvlasztóból hatalmas üvegfelületet tulipánokkal, Éjszakai táj liliommal, Bárányos mozaik, A felkelő nap, Ave Maria, A zene és festészet allegóriája, Lila kalapos női portré, ajtóbetétek felül-világítója, Primavera, Pax, A tudás fája, Gránátalmás mozaik. 1899-től császári és királyi udvari üvegfestő címet nyerte el. Természetes halállal hunyt el 1944 júniusában.

Házunktája

Elárulom, hogy ez az írás majdnem tudathasadásos állapotban készül. Újévre terveztük az aktuális szám megjelenését, viszont december 15-én van lapzárta... december közepe a karácsonyi készülődés utolsó hajrája. Bevallom, cikáznak a gondolataim: mi történt az elmúlt 3 hónapban, s mi az, amivel még ebben a pár napban feltétlenül foglalkoznom kell. S ez nálam egyáltalán nem a vásárlásról szól. Sőt az utóbbi években az egész adventi időszakban lehetőleg kerülöm az üzleteket, a bevásárlóközpontokról nem is beszélve. Nem könnyű kivitelezni, mert egészen rejtélyes módon minden központ legfelső emeletének a leghátsó csücskébe tették a kreatív üzleteket... mert ide azért kénytelen vagyok menni. Festéket, díszítő-papírokat, ragasztót ipari mennyiségben használok ilyenkor. A család és a barátok kizárólag kézzel készült ajándékot kapnak, őszintén hiszem, hogy ezek a tárgyak sugallják a szerető figyelmet. Persze a kézműves vásárbán – természetesen a Krisztinavárosiban – némileg elcsábultam, de gondolom ez érthető: a bakonybéli gyógyteáknak és egyéb „orvosságoknak” nem lehet ellenállni. Most is megcsodáltam Gertheis Miklós faragásait, s leánya Veronika rendkívül ötletes-kedves ékszereit.

Sokan ismerik a Krisztinavárosból és templomunkból Lesznik Angélát és férjét Pataky Tibort. Angéla keramikus iparművész, Tibor a fából varázsol csodákat. Idén megtiszteltek bennünket azzal, hogy ide hozzánk is elhozták munkáikat. Pár mondatban, s ebben a rovatban nincs mód méltatni művészetüket, nincs is szükség rá, az alkotások magukról beszélnek! Természetesen nem tudom megállni... felhívnam a figyelmet egy nagyon elgondolkodtató cikkre. A Hagyományok Háza honlapján található, a Heti válaszban jelent meg az írás 2010 áprilisában, A címe: Keserédes. Jelentem: azóta a helyzet tovább romlott. A kézművesség helyzetéről, s lehetőségeiről szól; nem árt, ha ezekben a dolgokban is kicsit tisztábban látunk. Még egy nagyon fontos dolgról szeretnék szólni. Sokan nem tudják, hogy hosszú évek óta a tematikus évek oltárainak díszítése Lesznik Angéla kezeinek munkája. Szerényen, csendben így is szolgálja egyházunkat, a rá jellemző minőségben, mindannyiunk örömeire. Hálásan köszönjük!

S ha már a köszöneteknél tartunk! Forián-Szabó Péter pár éve felvetette a rórate utáni agapé ötletét. Nem kellett nagyon győzködni a társaságot, azonnal elkezdték, s egyre jobban működik. Mert remek működtetői vannak. Köszönjük Péter, az ötletet is, no meg azt, hogy reggelente Te indítod imával, énekkel az együttlétet! Király Zsuzsának is jár egy hatalmas köszönet, mert ő nem hiányozhat, hiszen ő hozza a kenyeret az üzletükből. Eső, hó, szél nem számít, a kenyeres-zacskó a sekrestyében van minden áldott reggel. Még egy Zsuzsánk van minden nap, aki viszont Pétert igyekszik tehermentesíteni. Walthier Zsuzsa. Nem nagyon lehet hajnalonként megelőzni. Csak tudnám, mikor pihen?! Karítász, unokák felügyelete, s egyáltalán mindenütt ott van, ahol segíteni lehet. Köszönjük!

Pár mondatban szeretném az őszi eseményeket visszaidézni. Bármilyen régen is volt szeptember, nem lehet szó nélkül hagyni a kedves hagyományá vált „lecsó-party”-t. Biztosan az égiek is szívesen néznek ilyenkor ránk, hiszen évek óta verőfényben és szinte nyári időben üldögélhetünk a kertben, szellő sem zavarja a szakértő kezekkel rakott tüzeket, s a 8-10 bográcsban rotyogó „hungarikumunkat”. Mennyivel szórakoztatóbb hagymát tisztítani-kockázni, paprikát, paradicsomot aprítani ilyen kellemes társaságban! Kedves hölgytársaim, észrevettétek, hogy az ízesítés, kavargatás mennyire férfi-feladattá vált az idők folyamán?! S ez így van jól. Köszönjük Szelényi András, hogy sok-sok évvel ezelőtt kitaláltad és azóta is irányítod ezeket az alkalmakat.

Szellemiekben is épülhettünk szeptemberben. A nyugdíjas délutánok első alkalmaként, a nyitott templomok napján, szeptember 17-én hallgathattuk dr. Csorba Zoltán főiskolai tanár előadását a templomokról. Annak felépítéséről, részeiről, funkciójáról. Remek felvételekkel szemléltette mondandóját, sok érdekességre hívta fel figyelmünket. Szeptember 19-én este Dr. Csermák Zoltán gondolkodtatott el bennünket; az újságírók felelősségéről tartott előadást: „Az ígét nem csak hirdetni, ragozni is kell”, már a címre is felkapta a fejét az ember. Sokan voltak kíváncsiak a témára, erről a témáról ma mindenkinek van véleménye, amint az előadás utáni beszélgetésből ki is derült. Október 19-én Konkoly Elemér népzeneész látogatott el hozzánk, gyűjtőmunkájáról mesélt. Fő kutatási területe a Nagy-Szamos mente vidéke, illetve ennek a tájnak a hangszeres népzeneje. Ez viszonylag – az egészhez viszonyítva – kis szelete csodálatos zenei anyanyelvünknek, mégis kitölti egy ember életét. Köszönjük neki, hogy beengedett bennünket ebbe a csodavilágba.

Október 11-én Bábel Balázs érsek atya tartott előadást: „Lehet-e egyszerre irgalmasságról és igazságosságról beszélni?” címmel. Ez ma meglehetősen izgalmas téma. Az előadás még sok kérdést vetett fel mindnyájunkban, néhányat fel is tettek az atyának, aki a tőle megszokott határozottsággal, nyíltsággal válaszolt rájuk.

November 21-én estére hirdették Horváth Domonkos agykutató előadását. Nagyon gyorsan döntöttem munkájának, foglalkozásának, de leginkább hivatásának ilyen rövid meghatározása mellett. Elfáradtam mire végigolvastam szakmai önéletrajzát. Mivel teljes mértékben humán képzettségű-érdeklődésű ember vagyok, inkább a kíváncsiság vitt le a cserkészpincébe, érdekelt, mi lett abból a kisfiúból, akire én a régi táborokból emlékszem. Mennyit lehet gyűjtögetni a tudományokból tizenegynéhány év alatt? Bizony sokat. S ami a legjobban tetszett, hogy mindezt laikusok számára is érthetően, sőt szórakoztatóan tudta megmutatni. Természetesen ehhez adottság is kell, de mindenekelőtt nagyon kell tudni a „szakmát”! Szép este volt.

Szép tartalmas évet zártunk, adjunk hálát érte!

Kívánunk minden kedves olvasónknak békés, boldog, áldott Újesztendőt!

H.Végvári Ágota

Gólyahírek

Nagy örömmel értesítjük a Krisztinavárosi Hírek olvasóit, hogy Zigler Péternek és Ziglerné Szőke Ritának második gyermeke, Zigler Dorottya, június 14-én született. Nagyfiuk, a 2 éves Sebestyén már boldog nagytestvér lehet. Bérczi András és Bérczi-Kubina Lilla első gyermeke született meg augusztus 2-án, és a Máté nevet kapta. Zawadowski Ádám és Aline már a harmadik kislányuknak örülhetnek, ugyanis szeptember 16-án megszületett Anna Katalin. György-Farkas Máté és Emese fia Baltazár, október 4-én bújt ki erre a szép világra a szülők és nővére legnagyobb öröme. Hódos Mónikának és Blatnyák Gábornak november 23-án megszületett második gyermeke Péter fiúk kistestvéreként: András.

Mindenki jól van, a családokban nagy a boldogság, a többséggel rendszeresen agapézzunk a 9 órai mise után, és a komatál is többükhöz eljutott!

Nyíri-Szabó Eszter

HÍVOGATÓ

2017. január

6. péntek

vízkereszt parancsolt ünnepe
lakás megáldások kezdete (előzetes megbeszélés alapján)
Jézus keresztségének előestéjén, 18 órakor vízszentelés
de. nyugdíjas séta
ökumenikus imahét (részleteket hirdetjük).
este „*Krisztinavárosi esték*”
este egyházközségi farsang
du. ½ 4 óra nyugdíjas délután

7. szombat

12. csütörtök

15-22-ig

16. hétfő

21. szombat

28. szombat

Február

2. csütörtök

5. vasárnap

9. csütörtök

11. szombat

12. vasárnap

18. szombat

20. hétfő

25. szombat

26. vasárnap

Gyertyaszentelő B. A: ünnepélyes gyertyaszentelés az esti szentmisén
Balázs-áldás a szentmisék végén (Szt. Balázs napján is)
de. nyugdíjas séta
betegek világnapja, 10 órakor betegek szentségének kiszolgáltatása
½ 12-es szentmisén + Rozsályi Zoltán atya (11. évf.)
de. beteg-gondozók találkozója
este „*Krisztinavárosi esték*”
du. ½ 4 óra nyugdíjasok farsangi délutánja
országos gyűjtés a katolikus iskolák javára

Március

1. szerda

hamvazószerda, szigorú böjti nap. Egész napos szentségimádás lesz templomunkban

3-5-ig

4. szombat

nagyböjt péntekjein este ¾ 6 órakor keresztutat végzünk.
ifi lelki gyakorlat

9. csütörtök

11. szombat

15. szerda

18. szombat

19. vasárnap

20. hétfő

24-26-ig

10 órától estig felnőttek lelki napja a plébánián
du. ½ 6 órakor **bűnbánati liturgia**
de. nyugdíjas séta
11 órától nyugdíjasok lelki napja
este ½ 7-kor ünnepi szentmise
este a szentmise után férfiak találkozója a cserkésztotthonban.
apák napja
este „*Krisztinavárosi esték*”
gimnazisták lelki gyakorlata
felnőtt lelki gyakorlat Péliföldszentkereszten

Április

2. vasárnap

7. péntek

9-16-ig

10-12-ig

13. csütörtök

14. péntek

15. szombat

16. Húsvét

országos gyűjtés a Szentföld javára
du. ½ 5 órakor keresztút a Tabánban!
nagyhét (A részleteket hirdetni fogjuk.)
hétfő, kedd, szerda esti szentmise keretében **triduum!**
de. nyugdíjas záróimádkozás
nagypéntek, szigorú böjti nap!
a vigília szertartás este ½ 9-kor kezdődik
a reggeli szentmise végén étel-szentelés
a feltámadási körmenet a 9 órai szentmise után lesz!
½ 12-es szentmisén + Lenhardt Vilmos atya (9. évf.)